

Evangelikus hírlevél

A BAKONYCSERNYEI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KIADVÁNYA

A TARTALOMBÓL

Édesnégyes
Elindul a presbiterképzés
A presbitérium hírei
A sári gyülekezet hírei
Evangelikus óvodánk 10 éves
Rád figyelek
Középkezdés veled is

XI. ÉVFOLYAM II. SZÁM. 2010. OKTÓBER

Erős MÁR a mi Istenünk!

Ha nem is a címben közölt elszólás volt a 10 éves jubileumi nap mottója, de Isten kegyelmének erejét mégis megérezhették azok a családok, akik a Bakonycsernyei Evangelikus Óvoda jubileumi ünnepségén visszatekintettek az óvodaalapítás nehéz kezdetekre és hálát adtak Isten ember és intézményt megtartó szeretetért. A nap gazdag programjai sorát a Kossuth-díjas Kalácsa együttes jótékonyági koncertje nyitotta, amellyel a Bakonycsernyét sújtó árvízi helyzetben legtöbbet szenvedő kicsik lelkét vidámították fel. A borongós időben az ünneplőkre derítette arcát még a nap is, hogy lássa az ugráló vár kimeríthetetlen harcosait, a bibliaismereti verseny vetélkedőit, a népi mesterségek kis inasait, vagy azokat a szerencséseket, akik a települést lovas hintóval járhatták körbe. A templom mellett felállított oltárt a hálaadás jelképeként közösen építették az óvoda dolgozói és a szülői munkaközösség tagjai. A viharossá fokozódó szélben, azonban az ünneplők jobbnak látták a templom védelmet nyújtó ősi falai között megrendezni a további két programot. A Habakkuk Bábszínház Noé történetéről szóló előadását, továbbá a hálaadó Istentiszteletet. A nap végén a tíz év fotóiról készült kiállítást tekinthették meg az érdeklődők.

Az ünnepi alkalom igehirdetése:

Ünneplő Gyülekezet!

Kedves Gyerekek! Kedves Szülők!

Amikor egy jól nevelt gyermek ajándékot kap szüleitől, miután kézbe vette, megcsodálta és eltölti szívét az öröm, akkor illedőképpen mindig megköszöni azt.

A mai nap során ezt tesszük mi is, amikor számba vesszük Istennek azt a sok-sok ajándékát, amit eddig kaptunk tőle.

Elsősorban az óvodánk életének első 10 évét köszönjük meg. Lehet, ez a tíz év csekély időnek látszik egy település, egy ország életében, s parányi, ha az emberiség történetéhez mérjük, ám hasonlításuk csak össze mit jelent ez a tíz esztendő egy gyermek életében, aki egészen kicsi parányi lényből ez alatt a tíz év alatt me-

kora növekedésre képes, testi-lelki és szellemi értelemben. Ez alatt az idő alatt gyermekünk megtanulja a felnőtt életéhez szükséges dolgokat, a járástól a közlekedés szabályáig, az olvasás és írás képességeitől a gondolkodás és az önálló tanulás képességéig. Mi a mai napon elsősorban azért mondunk köszönetet Istennek, hogy megáldotta óvodánk gyermeknevelésben végzett szolgálatát. Intézményt működtető gyülekezetként köszönetet mondunk az óvodai dolgozókért, az intézménynek bizalmat szavazó szülőknek. Gyermeküket nevelő szülökként köszönetet mondunk Istennek gyermekeikért, és ezért az óvodáért, az itt szolgálatot végző alkalmazottakért.

De a hála és köszönet szavait további

ajándékokért is felemelhetjük Isten felé. Gondoljunk csak a múltfélben lévő, viharos időket és árvizeket hozó esztendőre. Milyen nehezen indult a tavasz. Alig reméltünk, hogy a föld megadja terményeit. Bár mindenből kevesebb és rosszabb minőség termett, itt az oltáron felhalmozott termények azt mutatják, Isten tartja ígéretét: „Nem átkozom meg többé a földet az ember miatt, bár gonosz az ember szívének szándéka ifjúságától fogva, és nem irtok ki többé minden élő, ahogyan most cselekedtem. Amíg csak föld lesz, nem szűnik meg a vetés és az aratás, a hideg és a meleg, a nyár és a tél, a nappal és az éjszaka.” (1Móz 8. 21b-22)

(Folytatás a 3. oldalon)

Édesnégyes - Mi is a boldogság?

A Tv2 szerint a magányos sztároknak is jár a boldogság. Hétfőtől csütörtökig ezért négy civil versenyző próbálja meghódítani egy-egy facér híresség szívét. Az, hogy végül melyiküknek sikerül, a pénteki napon derül ki.

Részletesen a 2. oldalon

A presbitérium hírei

Legutóbbi számunk megjelenése óta sok idő telt el. Ennek több oka is volt. Egyrészt a szokatlanul zord időjárás, betegségek, a sűrű gyülekezeti programok, tennivalók és társadalmi munkák. Ezért most vázlatosan áttekintjük a tavasz óta történt eseményeinket.

Részletesen a 6. oldalon

Az új sári lelkész

Harminc év után az idei nyár végétől újra van helyben lakó lelkésze a sári evangelikusoknak. Nagy Gábor már a tavalyi évben is itt teljesített szolgálatot hatodéves gyakornokként, de 2010. augusztus 15-től felszentelt lelkészként folytatja szolgálatát Súron.

Részletesen a 8. oldalon

Édesnégyes – Mi is a boldogság?

A Tv2 szerint a magányos sztároknak is jár a boldogság. Hét-főtől csütörtökig ezért négy civil versenyző próbálja meghódítani egy-egy facér híresség szívét. Az, hogy végül melyiküknek sikerül, a pénteki napon derül ki. A frigyből azonban garantáltan nem esküvő, csak szaftos botrány lesz. De meddig lehet még lefelé menni a lejtőn? Ki és milyen példát ad a fiataloknak? Szöveg: Horváth Bolla Zsuzsanna.

Amikor az ember úgy gondolná, hogy valóságshowban már elérkeztünk a legaljára, akkor csalódnia kell: az alját is lehet überelni – helyett – mondjuk úgy unterelni. Egyszóval még mindig van lefelé az erkölcsi fertőben. Csak tudnánk, ki kíváncsi még erre?

Komolyan mondom, visszasírom a főző showkat. Bár sokszor az sem szólt másról, mint arról, hogy melyik híresség hogyan járhatja le magát, és az est végére hogyan kerül az alkoholfogyasztás miatt az asztal alá, de legalább a soft pornó kimaradt belőle. Ez az Édesnégyes azonban már végképp iszonyú.

Mert mit is látnak a fiatalok? Képernyőn volt már Kozsó, amint fiatal nőket fogdosott, és Majka, aki egy este alatt három csajjal is ágyba bújt, most meg Ganxsta Zolee apukája, Zana József esett rá egy nőre és zúzta le a fejét a viháncolás táncban.

Tényleg nem az erkölcsös szerepében szeretnék tetszelegni, csupán pár kérdést tennék fel az efféle műsorokkal kapcsolatban, akörül mozogva, milyen embereket szeretnének látni magunk körül, milyen társadalmat építünk is tulajdonképpen? Mert az átlag fiatal, aki a tévé vagy a net előtt ül, mit is lát manapság?

Azt, hogy erkölcsi érték lett az, ha valaki egyéjszakás kalandokba keveredik és minél több partnerrel létesít szexuális kapcsolatot.

Erkölcsi értékévé tették a szingliséget és azt, hogy a másikban ne az értékeket keresd, csupán a testiséget. Az lett a menő, ha minél több csajod vagy pasid van, és ha komolyodna a dolog, ha már nem csak a teste kellene, akkor egyszerűen csak lép tovább, gázolj át rajta.

Erkölcsi érték lett a mértéktelen alkoholfogyasztás, egy olyan országban, ahol családok mennek tönkre az alkoholista anyukák és apukák miatt, ahol gyerekek mennek korgó gyomorral esténként lefeküdni, mert alkoholra igen, de kenyérre már nem jut.

Nem hiszem, hogy példaértékű az, amit estéről estére látunk a tévé képernyőjén. A fiatalok elé követendő példákat kellene állítani, mintsem belsejüket romboló erkölcstelenséget, mert a végén még elhiszik, hogy inni kell, drogozni kell, csajozni-pasizni kell, lábbal tiporni a másik lelkét és csak a testiséget értékelni valamire.

Még a végén elhiszik, hogy a totális kiégés útja az igazi út, aztán ha boldogtalanok lesznek, senkiben nem fognak bízni, senkit sem fognak szeretni csak magukat, akkor majd nézhetünk.

Persze lehet, hogy egy szépen élő, boldog család unalmas, nem hoz nézettséget, mégis én sokkal szívesebben szeretnék pozitív példákat látni, hogy a jövő társadalmában boldogok lehessenek az emberek, ne pedig erkölcstelen, kiégett, egoista kis lézengők, akik már semmiben sem tudnak hinni és senkit nem tudnak szeretni.

Az utolsó adások azonban úgy tűnik, többeknél is kiverték a biztosítékot. A legújabb hírek szerint a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatósághoz (NMHH) beérkezett lakossági panaszok alapján már megindult a vizsgálat a műsor ellen.

Sajnos azonban csak az októberben felálló Médiatanács fog arról dönteni, lesz-e szankció, pénzbeli bírság vagy elsötétítés formájában a csatorna ellen... addig pedig csak a távirányító marad. Kár, hogy az nem az összes tévékészüléket irányítja, ami előtt fiataljaink, meg az őket nevelő családapák és családanyák ülnek estéről estére.

(forrás: <http://evangelikus.hu>)

ELINDUL A PRESBITERKÉPZÉS!

Mint ahogyan arról már az EPOT-on és az azt követő tájékoztató-sokban is hírt adtunk, elindul egyházunkban a szervezett, rendszeres presbiterképzés. Segítség lehet ez mindazok számára, akik szívvel-lélekkel vállallják a presbiteri tisztség, felelős szolgálatát. Krisztus tanítványaiként egy életen át tanulásra van szükségünk és elhívásunk. Csak így lehetünk vezetői a ránk bízottaknak, jó sáfárai az egyház kincseinek, munkásai a jövő egyháza építésének. Áll a tanfolyamot szervezők szerkesztőségünkhöz eljuttatott hírlevelében.

A presbiter alapképzés két részből áll. Révfülöpi Ordass Lajos Oktatási Központban egy őszi és egy tavaszi hétvégén (2010. október 15-17. és 2011. április 8-10.) szakavatott vezetőkkel lehet elsajátítani vagy megerősíteni az egyházi ismereteket, hitünk megtanulható tartalmát. A két alkalom szorosan összefügg, tehát a jelentkezés a két alkalomra együtt érvényes. Ezek az alkalmakon előadások, megbeszélések segítségével dolgoznak majd fel témákat.

Tárgyak: 1. Ószövetségi bibliaismeret, 2. Újszövetségi bibliaismeret, 3. Egyházismeret, 4. Egyháztörténet és hitvallások, 5. Istentisztelet és kegyesség, 6. Gyülekezetépítés és misszió 7. Gyülekezetismeret és gyakorlat.

A révfülöpi tartózkodás és a képzés költségeit a Magyarországi Evangélikus Egyház felvállalja, a jelentkező testvérekre, illetve javaslatunk és a lehetőségek szerint a gyülekezetre (vagy az egyházmegyére) az utazás költsége várna. A szervezők tisztelettel kéri a részvételi szándék bejelentését és megerősítését a következő címek egyikén:

Dr. Hafenscher Károly, Evangélikus Oktatási Központ, Révfülöp, Füredi út 1. ill. a presbiterkepzes@lutheran.hu e-mail címen, legkésőbb október 5-ig. (Helyfoglalás a jelentkezések beérkezésének sorrendjében. Jelentős túljelentkezés esetén újabb tanfolyamot is indítunk). A jelentkezőknek részletes programot, s a felkészüléshez néhány olvasni valót küldenek - írták a képzés szervezői, dr. Fabiny Tibor szakmai tanácsadó és dr. Hafenscher Károly a képzés vezetője, szerkesztőségünkhöz eljuttatott írásukban.

Az októberi hétvége tervezett programja itt látható:

<http://www.evangelikus.hu/Members/bollazsu/presbiterkepzes-revfuloepoen>

Tervezett időbeosztás:

Október 15. péntek	15-18 óra - érkezés, regisztráció
	18 óra vacsora
	19 óra nyitó istentisztelet (úrvacsorával)
	20-21.30 - 1. előadásblokk
Október 16. szombat	8 óra - reggeli áhítat
	8.30 - 9.00 reggeli
	9-10.30 óra - 2. előadásblokk
	10.30-11 óra - szünet
	11. 30-13. óra - 3. előadásblokk
	13-14 óra ebéd
	14-15.30 óra - 4. előadásblokk
	15.30-16.00 - szünet
	16-17.30 óra - 5. előadásblokk
	17.30-19 óra - vacsora és szünet
	19-20.30 óra - 6. előadásblokk
	20.30-23 óra beszélgetés
Október 17. vasárnap	8-9 óra - reggeli
	9-10.30 óra - 7. előadásblokk
	11-12 óra záró istentisztelet (úrvacsorával)
	12.30-13.30 ebéd
	14-15 óra kiértékelés
	15 óra - hazautazás

A jelentkezéseket, a lelkészi hivatalokon keresztül kezdeményezzék.

(Folytatás az első oldalról)

De ha csak erre a jubileumi napra gondolunk, akkor is előnetheti szívünket a hála, ennek a napnak minden játékáért, nevetéséért, a kézműves foglalkozásokért, a koncertért és a bábszínházért, az ugráló várért, s legfőképpen azért, mert Isten szép napot derített ránk, s lám az eső sem szakad. Azt gondolom, ha nyitott szemmel járunk a világban, akkor az ember még a bajok között is észreveheti, mennyi, de mennyi dologért mondhatunk köszönetet az Istennek.

Ünneplő Gyülekezet!

Az elmúlt 10 évben gyermekeink sok mosolyt és derűt is fakasztottak ajkainkra. Számomra az eltelt időszak legnagyobb mondása az volt, amikor a kisóvodások lelkesen köszöntötték a lelkészeket ősi evangélikus köszöntésünkkel, a maguk módján, ahogy ők (el) értették azt: „Erős már a mi Istenünk!” De ezen nincs is mit csodálkozni. Ők még nem ismerhették a 46. zsoltárt. Számukra nem jelentett még semmit a hasonlat, hogy Isten egy sziklára épített, ellenség által be nem vehető erődítmény. De azt tudták, és érezték, hogy Isten naggyá nőtt bennünk. Felnövekedett gyermeki hitükben és belőle erő, vigasztalás árad. Nekik, már erős az Isten.

Amikor az ember ilyen mondatokat hall, akkor a gyermeknevelésre fordított sok munka, fáradság és aggodalom mellett eszünkbe juthat, hogy szülőnek lenni jutalom, sőt több annál kitüntetés. Mert Isten bizalmával tüntetett ki, amikor szülőkké, nevelőkké tett bennünket és ránk bízta az ő legkisebb teremtményeit. Amikor keresztyén intézményről, óvodáról beszélünk, akkor ennek a kitüntetésnek a jelentősége még jobban hatványozódik. Mert ez esetben nem csak arról van szó, hogy az óvónők, hitoktatók megtanítják a gyermekekkel a helyes viselkedés szabályait és elsajátítják a gyermekeket az iskola érettségére, hanem arról is, hogy e gyermekek számára tovább adják az Isten dolgairól való alapvető tudást. Megismerik Jézus Krisztus személyét, e földön elvégzett művét. S e tudás egykor majd élő hitté válhat bennük. Ez esetben nem történik semmi más, mint Jézus parancsának továbbadása: A tanítvánnyá tétel. (Mt 28, 19-20)

Had mondjak egy legendát ezzel kapcsolatban. „Jézus Krisztus feltámadása után felment a mennybe, s ott találkozott Gábrriel arkangyallal. Gábrriel szörnyülködve látja Krisztuson az ő földi szenvedéseinek nyomát. Fején a töviskoszorú okozta sebeket, hátán az ólmos végű korbács okozta hegeket, oldalán a lándzsa nyomát, kezén és lábán a szögek helyét. Mély sajnálattal kérdezi tőle: - Ugye Uram kegyetlenül megszenvedtél az emberekért? - Valóban - válaszolta Jézus. - S folytatta Gábrriel - most már tudják az emberek, mennyire szereted őket, és mit tettél értük? - Ó nem - felelte Jézus. Még nem. Most még csak egy maroknyi ember tud róla Palesztinában. Gábrriel zavarban volt. - De hát ak-

kor mit tettél, - hogy mindenkinek tudomására hozd, mennyire szereted őket?

Nos, megkértem Pétert, Jakabot, meg Jánost és még egy pár embert, hogy beszéljenek rólam az embereknek. Azok, akik hallanak rólam, továbbmondják másoknak, így fog elterjedni az evangélium örömhíre a föld legtávolabbi sarkába is. Így végül az emberiség hallani fog róla, mit tettem értük, s mennyire szeretem őket. Gábrriel ekkor összeráncolta homlokát, és kételkedés látszódott arcán. Tudta, hogy az emberek megbízhatatlanok. - Igen, - mondta végül - de mi lesz, ha Péter, Jakab és János belefáradnak? Mi lesz, ha az utánuk következő nemzedék elfelejti továbbadni? S mi lesz, ha majd a huszadik-huszonegyedik században az emberek túl elfoglaltak lesznek ahhoz, hogy rólad beszéljenek másoknak? Más tervet nem készítettél Uram? - Nem, más terven nincs Gábrriel - válaszolta Jézus. - Én bízom bennük.”

Nos, eddig szolt e példa történet, melynek ránk vonatkozó része véleményem szerint korántsem legenda, hanem szintiszta valóság. Mi valóban túlságosan elfoglaltak lettünk. Lám már gyermekeink nevelését e legfontosabb dolgot is másokra bizzuk. Kiadtuk családjaink kezéből. Régen a családban élő legbölcsebbek, a nagyszülők tanították a gyermeket, ám mára ez megváltozott. Mert egyrészt nem érünk rá, másrészt, e világ sokrétű bonyolult tudást igényel, komolyabb felkészültséget, s ezért van szükség az oktatási intézményekre. Ám mindent ott sem képesek megtanítani. A gyermek harmonikus lelki fejlődéséhez legszükségesebb „tanítást” a szeretet elfogadásának és nyújtásának képességeit, ezeket az életéhez nélkülözhetetlen legfontosabb építőköveket mégis csak otthon a családi házban kell megalapozniuk. S hasonlóan mindezekhez az Isten szeretetéről szóló tanítást is ott kaphatják meg először.

Amikor keresztyén óvodáról, oktatási intézményekről beszélünk akkor, az élethez szükséges bonyolult tudás és ismeretátadás mellett azt a különleges küldetést vállaljuk fel, amiről ebben a kis történetben is szó volt. Szeretnénk, ha e gyermekek megismernék a legnagyobb szeretetről szóló tanítást is.

Egyszer egy külföldi utam során, egy lelkész kollega megkérdezte tőlem: Mond, ti mért tartotok fenn óvodát, amikor ez állami feladat lenne? Akkor nagy meglepettségemben nem is nagyon tudtam, miként válaszoljak neki. Ám most teljes határozottsággal és meggyőződéssel vallom, azért tartunk fenn óvodát, hogy a Jézus Krisztusról szóló örömhír, ez a legnagyobb öröm a következő nemzedék szívébe is eljusson. Ugyanis teljes meggyőződéssel vallom, hogy világunk jelenlegi helyzete azért ilyen, amilyené lett, mert Krisztus szeretete már nem járja át az otthonokat nincs ott a családi és rokoni kapcsolatokban, a munkahelyeken, a közéletben. S ez az igazi válság. A vál-

ság valódi gyökere és oka. Ez a Krisztus nélküli ember kétségbeesése. S ezt az ember lelkében lévő mélységet, űrt vajmi kevéssé lehet a felszíni tüneti kezelésekkal orvosolni. Ide nem elegendők a gazdaságélénkítő intézkedések. Itt alapvető változásra van szükség teljes fordulatra, szemléletmód váltásra, de mondhatjuk így is: Megtérésre.

Móra Ferenc Aranykoporsó című regényében írja a hanyatló, Krisztus szeretetét még üldöző és pusztító Római Birodalomról: „Mindenkinek szeretne itt hinni, de senki, de senki se tudja miben higgyen. Az istenek úgy alkották meg a halandókat, hogy sóvárogjanak egy olyan igazság után, amely nem tőlük függ, hanem amelytől ők függenek, s ez az igazság bizonyára megvolt valamikor, s meg kell legyen ma is, mert másképp nem állhat fenn a világ, de elhomályosodott, s csak sötétben tapogatózunk utána. Hiába hullámszik az élet a fórumokon, hasztalan ülünk fényes palotáinkban az örömek terített asztalához, amikor négy szem között maradunk önmagunkkal, érezzük, hogy minden ember külön-külön bolyong a részvétlen csillagok alatt, nincs aki a lélek meztelenségét betakarja, és didergését felmelegítse.”

Az idézet a Krisztust megelőző korról szól, de számomra kísértetiesen hasonlít ez a világ a mai modern időkre, melyben a ma embere „értekké” emelte a magányt, a „plázák” mai főrumain szintén lüktet az élet, de otthonainkban harsányan szól a zene, szól a rádió, híreket közöl a televízió, mert az ember már nem mer egyedül lenni önmagával sem.

E világ emberét már nem borzasztja a kereszt, hisz’ naponta keresztre feszítjük egymást tetteinkkel és szavainkkal. Senkit nem borzaszt, Krisztus kegyetlen szenvedése, s nem vigasztal, hogy ő értünk szenvedett. Ezért a kereszt az, ami megrettenthetné, és egy szersmind felemelhetné csüggedő lelkünket, vigasztalni, gyógyítani sem képes már. Hiszen kellékké silányult lányaink asszonyaink nyakán, dísszé a szobánk falán. Olyanná lett, mint minden más tárgy mellyel körülvesz? szűk magunkat.

S pontosan azért, hogy e világ ne süllyedjen tovább a kétségbeesésbe, kilátástalanságba, pontosan azért van szüksége minden nemzedéknek, hogy Isten szeretetének e jó hírét továbbadjuk a következő nemzedék számára.

Azért is, mert Krisztus ránk bízta ezt, de azért is, mert elemi érdekünk utódaink számára egy szebb, igazi örömmel és békeséggel teljesebb világot álmodni. Ezért fohászodni, és ezt munkálni. Ha így teszünk, megmentjük magunkat is és a ránk bízottakat is. (1Tim 4, 16)

S akkor valóra válik rajtunk az ígélet: „Ő megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet, megváltja életedet a sírtól, szeretettel és irgalommal koronáz meg. Betölti javaival életedet, megújul ifjúságod, mint a sasé.” Zsolt 103,3-6

Szarka István esperes

Rád figyelek...

Beszámoló az egyházmegyei nagytáborról

Az idei évben is a nagyvelegi kastély adott otthont a fejérkomáromi egyházmegye ifjúsági nagytáborának, ahova a konfirmandus korosztálytól egészen a fiatal felnőttekig vártuk a résztvevőket. Augusztus első napján körülbelül 50 fővel kezdődött ez az igazán tartalmas és sokszínű hét.

Reggelente áhítatokkal, Isten előtti közös elcsendesedéssel kezdődött a nap, melyet a jelenlévő gyülekezetek ifjúsági csoportjai vezettek. Délelőtt előadásokon figyelhettünk Jézus tanítására, ahol az egyházmegye fiatal lelkészei (Pethő Judit – Székesfehérvár, Szebik Károly – Csákvár, Schermann Gábor – Tatabánya, és e sorok írói) tolmácsolták számunkra a Mester tanítását. Az előadások témáit utána kis csoportokban gondoltuk tovább és beszéltük meg. A délutánok legtöbbször a sport és a kikapcsolódás jegyében teltek. Ilyenkor mindig megszállta a vidám társaság a sportpályát, ahol fáradhatatlanul fociztunk, röplabdáztunk, sőt akinek kedve volt, kipróbálhatta a baseballhoz hasonló játékot, a metát is. Estére aztán ismét áhítatra gyűltünk össze, ahol is egyházunk missziós lelkésze, Szeverényi János hirdette Krisztus evangéliumát a bibliai Dávid élete alapján. A héten továbbá vendégünk volt Varga Péter is, akinek pár évvel ezelőtt jelent meg párkapcsolatokkal foglalkozó könyve. A szerelem, járás, párválasztás témakörében tartott tartalmas, és amellet sajátos stílusú előadásokat.

Ezzel a pár mondattal nehéz leírni mindazt, amit ez a hét adott a résztvevők számára: egyszerre közösségi- és Isten-élményt is. Itt valóban megélhettük, hogy még a nyári vakáció idején is, fiatalos, mozgalmas légkörben is lehet figyelni a Mesterre, Jézus Krisztusra, akinek a felnövekvő generáció számára is van üzenete.

Nagy Gábor lelkész

Középkezdés velünk is

Ezen a nyáron a sajátrendezésű táboraink mellett egy nagyszabású találkozón is részt vettek gyülekezeteink fiataljai. A Magyarországi Evangélikus Egyház két évente megrendezett ifjúsági találkozója, a Szélrózsza országos evangélikus ifjúsági találkozón vettünk részt egy kis csapattal. A helyszín folyton változó, idén július 14. és 18. között Szarvasra várták a látogatókat. A találkozó mottója ez volt, János 20,26 alapján –

Középkezdés Veled.

Nem véletlenül nem használtam a tábor vagy a csendeshét szavakat, ugyanis a Szélrózsza nem ilyen alkalom. A Szélrózsza egy találkozó, ahol valóban a négy égtáj minden irányából összegyűlnek – többnyire – evangélikus fiatalok, és „régebb óta fiatalok” és ebben a sokszínűségben éljük meg a közösséget. A távolságok pedig nem csak földrajzi, de lelki távolságokat, vérmérsékleti különbségeket is jelentenek. De ezek a távolságok itt mégis áthidalhatókká válnak, az elválasztó falak bomlásnak indulnak.

A kiindulópont mindig ugyanaz: keresztyén hitünk, melynek alapja Jézus Krisztus. Ő a szőlőtő, és innen indulnak ki a szőlővesszők. De ezek a vesszők már nincsenek szorosan összenőve, hanem mindenki a maga útját keresi és így tör a fény felé, ahol megint csak Krisztus, a feltámadott és Élő Úr vár ránk.

Egy-egy ilyen fesztiválon pedig a fent leírt elmélet válik valósággá négy napon keresztül. Mindig van egy közös indulás Igével, Bibliával, imádsággal, majd a nap második felében kezdetét veszi a fesztivál. Hosszú lenne itt leírni egyazon hitnek azt a számtalan sokszínű megnyilvánulását és továbbadási módjait, kísérleteit, amivel itt találkozhatunk. A környezetvédelemtől a gospel zenén át egészen a vakok számára is olvasható Szentírásig. Számtalan különleges, izgalmas vagy épp szórakoztató dolog, és a középpontban mindig ugyanaz a Személy.

A Szélrózsza tehát nem hittantábor, nem is csendeshét, hanem a szó jó értelmében fesztivál. Keresztyén fesztivál. Emiatt a különleges jellege miatt sokan nem is kedvelik és rossz véleményekkel vannak róla, általában anélkül, hogy valaha is ellátogattak volna ide. Nyilván nem szokványos a forma és a változatosság. Viszont az elhamarkodott ítéletek helyett inkább azt ajánlom: érdemes egyszer személyesen belekóstolni, és utána eldönteni, tetszik-e vagy sem.

A találkozó legközelebb 2012-ben kerül megrendezésre egy vidéki városban, a helyszín még ismeretlen. Illetve 2013-tól kezdve, a páratlan években, az erdélyi evangélikusság is megrendezi a maga Szélrózsáját. Nos, eljössz?

Nagy Gábor lelkész

Evangelikus Óvodánk 10 éves

Az alábbiakban Evangelikus Óvodánk vezetőjének jubileumi visszaemlékezését tesszük közzé.

Óvodánk 10 éves jubileuma kapcsán illik visszatekinteni az elmúlt időszakra.

Óvodánk Isten kegyelméből 2000 augusztusában nyitotta meg kapuit - Szarka István lelkész úr kezdeményezésére, egyházközségünk presbitériumának, valamint a Magyarországi Evangelikus Egyház egyetértésével - a Bakonycsernyi Önkormányzat épületében, melyben azóta is működünk.

Ekkor egy csoportban 30 kisgyermekkel indulhatott meg az óvodai nevelés. A lelkes szülői közösségnek, az óvoda dolgozóinak, egyházközségünk tagjainak segítségével történt az óvoda felszerelésének biztosítása. Aki tudott jótékot, bútort hozott. Volt, aki kétkezi munkájával segített, meszelt, takarított. Hálaság vagyunk mindezt, s azért is, hogy ezt az Úr Isten megáldotta.

A 2000/2001-es nevelési év végére már 36 gyermek járt óvodánkba, s a következő nevelési évben már két csoportban, 42 gyermek részesülhetett keresztyén nevelésben.

Az alapítás évében óvodánk dolgozói voltak:

- Dreska Lajosné óvodavezető
- Molnár Zsófia óvodapedagógus
- Csizmadia Árpádné gazdasági vezető
- Bene Zsoltné dajka
- Horváth Lászlóné és
- Demeter Lászlóné segítettek a kezdeti lépéseknél, hogy a gyermekek ellátása zavartalan legyen.

Ekkor a hitoktatást Szarka Éva lelkészünk végezte. Segítségünkre volt Horváth László is a gyermekek zenei nevelése terén.

Az újabb csoport beindítása miatt 2001 szeptemberétől 3 új dolgozó felvételére került sor: Varga Zoltánné, Fojtyikné Gyuris Andrea Gyöngyi, Osgyán Gáborné kezdhet meg szolgálatát az evangelikus óvodában.

2002-ben újabb pedagógus álláshely betöltésére került sor, Kenyeres Tímea óvodapedagógus által.

2004-ben Dreska Lajosné lemondása után, megbízott vezetőként átvállaltam az intézményvezetői feladatokat, melyet a mai napig igyekszem legjobb tudásom szerint, fenntartónk, munkatársaim támogatásával és segítségével ellátni.

2004-től óvodánk munkatársai voltak:

- Bocskáné Zsigmond Gyöngyi dajka
- Pékné Zsemberi Mónika óvodapedagógus

- Bauer Krisztina, Simonfay Eszter, Galambosi Helga jelenleg is óvodapedagógusként dolgoznak óvodánkban.

Simonfay Eszter hitoktatói feladatokat is ellát, Szarka Éva lelkészünk mellett.

Óvodánkban arra törekszünk, hogy a keresztyén nevelés az óvodai nevelés egészébe épüljön be, áthassa mindennapjainkat, ebben óvónőink is fontos szerepet vállalnak.

Óvodánk dolgozóinak munkáját meghatározza a felelősségtudat, Krisztus és az emberek előtt. Úgy gondolom, a keresztyén intézmények abban különböznek a többi intézménytől, hogy dolgozói elkötelezettek. Elkötelezettek az Úr Isten felé, a neki való engedelmség felé, az életünk folyamán a szeretet törvénye felé. Ebből következnek, hogy a feladatainkat ennek a belső erőnek a hatására tesszük. Krisztusért szeretni másokat, alkalmazkodni hozzájuk, és véghezvinni feladatainkat. Küldetésünk az, hogy szeretettel szolgáljunk.

Fontosnak tartjuk óvodánkban, hogy a pedagógusoknak, óvodánk dolgozóinak és a gyermekeknek a kapcsolata bensőséges legyen. Óvodánkat családi légkör jellemezze. Nagy figyelmet fordítunk a csoportszobák, illetve az óvodai környezet otthonosabbá tételére.

Az évek során fokozatosan bővítettük óvodánk tárgyi felszereltségét.

2008. év nyarán nagyszabású felújításra került sor óvodánk épületében: ablak és ajtócsere, orvosi szoba, öltöző kialakítása, terasztető felújítása, kerítés építése, rámpa kialakítása, mennyezet szigetelése, konyha bútorzatának cseréje.

Udvarunkban 2009 októberétől új Európai Unió szabványának megfelelő játékok szolgálgják a gyermekek mozgásigényének kielégítését, valamint mindkét csoportszobába légtisztító berendezést vásároltunk.

2010 nyarán csoportszobáink laminált-padlózása és a mosdók berendezésének cseréje történt meg.

A célok eléréséhez szükség van a szülői ház támogatására, melyet meg is kapunk.

Az értékek, amiket óvodánk közvetít, a szülők előtt is fontosak. Hiszen tudjuk, hogy ahhoz, hogy a gyermek egészségesen fejlődjen, szükséges van a család szeretetére, nevelésére, az óvoda nevelő szolgálatára és vallási oldalról a lelki táplálékra.

Köszönet mindazoknak, akik intézményünk létrejöttében közreműködtek. Hála adunk az Úrnak óvodánkért, közösségünkért. Tudjuk, hogy nem kell a jövő miatt aggodalmaskodnunk, hiszen az Úr Isten vezet minket. Ő enged megvalósulni dolgokat és Ő adja a gátat is, ezáltal kijelölve azt az utat, amelyen haladnunk kell.

Azt kívánom minden kedves olvasónknak, ami a jubileumi meghívónkon is található:

„Szolgáljatok az Úrnak örömmel” Zsolt 100,2

Hiszen adni csodálatos dolog, még ha csak gondolatban kívánunk áldást valakinek az életére, ha szeretettel gondolunk rá, ha némán imádkozunk érte, akkor is nagy hatással lehetünk az életére.

Köszönetemet szeretném kifejezni mindazoknak, akik támogatták e jubileumi nap létrejöttét:

- óvodánk fenntartója, egyházközségünk presbiterei, tagjai
- Szülői munkaközösség tagjai
- Evangelikus Óvoda dolgozói
- Szülők közössége
- Bakonycsernye Önkormányzata
- ifj. Boleraczi István
- Szvitek Barna
- Turják Zoltán
- Nagy Lászlóné
- Bognár István
- Szentendrei Csaba
- ifj. Kiss István,
- Surányi Ádám,
- Surányi Mátyás
- Palik Ferencné (csuhézás)
- Asztalos János (kosárfonás)
- Szarka Pál (fafaragás)
- Élő Kövek Alapítvány
- Itt van esélyed Alapítvány
- Kaláka együttes

Osgyán Gáborné óvodavezető

A presbitérium hírei

Legutóbbi számunk megjelenése óta sok idő telt el. Ennek több oka is volt. Egyrészt a szokatlanul zord időjárás, betegségek, a sűrű gyülekezeti programok, tennivalók és társadalmi munkák. Ezért most vázlatosan áttekintjük a tavasz óta történt eseményeinket.

Március 13-án rendeztük meg hagyományos bormustránkat. A vörösborok közül arany minősítést Nagy Zoltán csetényi református testvérünk nyerte el 2009-es cabernet sauvignon borával 19,1 ponttal. A fehér kategóriában Borsuk Péter evangélikus testvérünk 2009-es chardonnay borával érte el az arany minősítést 18,8 ponttal.

Március 15-ét, nemzeti ünnepünk délelőttjét szorgos munkával ünnepeltük. A templomfűtési beruházás során egy elmaradt munkafázist póoltunk. Kiderült, hogy a kedvezményes Geo áramtarifát csak abban az esetben biztosítja számunkra a szolgáltató, ha a földbe fektetett külön vezetéken keresztül visszük fel a hőszivattyúk táplálására szükséges áramot. Ezért a Vértesi Erőmű Márkushegyi Bányaüzemétől vásároltunk egy használt földkábel s ennek a 108 m hosszú vezetéknek a lefektetésére került sor e jeles napon. Ezúton is szeretnénk köszönetünket kifejezni minden segítő kéznek.

A nagyhéten ez évben is konfirmandus táborban voltunk Sopronban. A gazdag és tartalmas együttléte fejlethetatlenné tették a testvéri beszélgetések, kirándulások a tanulás valamint a közös éneklések és a játékok. E tanulmányi és hitmélyítő kirándulás olyan szépen sikerült, hogy a hazafelé tartó vonat úton Istent dicsérő énekekkel töltöttük meg a szerelvényt.

A húsvéti ünnepi előkészületek között elvégeztük azt a munkát, ami a temető bekeveréséből még hátra volt. Köszönjük, hogy ismét meghallották hívó szavunkat, önzetlen munkájukkal segítettek megóvni temetőnket a vadaktól. Szomorúan tapasztaltuk néhány hét múlva ismeretlen tettes megromlalta a kerítést. Tisztelettel kérjünk mindenkit, segítsenek értékeink, munkánk megőrzésében, s ha rongálást tapasztal-

nak, látnak a temető környékén, azt haladéktalanul jelentsék számunkra.

Ami a település életét jelentősen meghatározta, az érintett bennünket is. A tavasszal, s az óta lehullott rekord mennyiségű csapadék több hónapon keresztül aggodalmat, munkát és helytállást kívánt a lakosságtól. Evangélikus Egyházunk és benne bakonycsernyei gyülekezetünk is ott volt a bajbajutottak mellett. Három formában is igyekeztünk segítséget nyújtani.

Amennyire erőnkől tellett gyülekezetünk tagjai, ott voltak az árvízi védekezésnél. Pakoltuk a homokzsákokat, valamint személy szerint segítettem a védekezési munkák koordinálását is. Az Országos Evangélikus Egyház hivatalos internetes médiafelületén (<http://evangelikus.hu>) közzétettünk egy fotókkal illusztrált írást, mely azután bejárta evangélikus nyilvánosságunkat. A segítségnyújtás második akciójaként, víz levonulása után az Ökumenikus Segélyszervezet valamint az Élő Kövek alapítvány önkénteseinek segítségével fertőtlenítő csomagokat osztottunk szét, s ahol szükség volt rá lelki segítséget, vigasztalást, bátorítást adtunk a rászorulóknak. Erről a megmozdulásunkról falu televízió is tudósított.

A már említett országos híradás megtette hatását. Evangélikus Egyházunk gyülekezetei, intézményei gyűjtést rendeztek a bakonycsernyei károsultak megsegítésére.

Támogatóinkat módon köszönetnyilvánításunk és hálaunk jeléül itt fel is sorolom: **Berzsenyi Dániel Evangélikus Gimnázium és Líceum, Pesti Evangélikus Egyház Deák Téri Gyülekezet, Lutheránia**

Énekkar, Medgyesegyházai Evangélikus Egyházközség.

A támogatásul kapott összeget Bakonycsernye Község Önkormányzatával egyeztetve, a presbitérium döntése alapján osztottuk szét a bajbajutottak között.

Itt szeretném megjegyezni, hogy az összeg nagysága nem tette lehetővé, hogy minden károsulthoz eljussunk. Pontosan azért kértünk információt a Polgármesteri Hivaltól, hogy lehetőségeinkhez mérten, minden bajbajutott, a kár mértékének megfelelően kaphasson egy szerény segítséget.

A tavaszi áradásokkal egyidejűleg a nivalai (Finnország) testvérgyülekezetünk gimnáziumának küldöttsége látogatott el hozzánk. Itt szeretnék köszönetet mondani a vendéglátó családoknak, hogy az áradások idején kialakult nehéz helyzetben is biztosítani tudták a diákok fogadását. A csoport gazdag tartalmas napokat élt meg nálunk. A hét első felében a Soproni Berzsenyi Dániel Evangélikus Líceum vendégei voltak, ottani diákokkal ismerkedtek, bécsi autóbusszos kiránduláson vettek részt.

A pénteki naptól kezdve gyülekezetünk vendégeiként a Pannónhalmi Apátságot jártuk be egy rendkívül különleges és tartalmas vezetés keretében. E programpon tot 2006-os finnországi kirándulásunk utastársa, Bódai Julianna Éva bakonyszombathelyi evangélikus gyülekezeti felügyelő asszony szervezte meg számunkra. Köszönet érte! A nap hátralévő időszakában vendégeink gyülekezeteinkkel ismerkedtek meg. Szombaton Nagy Gábor testvérünk vezetésével Budapestre kirándultak. A napot egy velencei fürdőzéssel zárták. A vasárnapi ítéletidő a délelőtti ünnepi istentiszteletet a gátakon dolgozókért való könyörgés helyévé tette. Délután vendégeink kérésére, nem kis ag-

godalmak közepette elindultunk a megtervezett balatonfüredi és tihanyi kirándulásra. Baleset nélkül megjártuk a viharos széllekeésektől sem mentes utat Soli Deo Gloria (Egyedül Istené a Dicsőség).

Augusztus elsején nivlai testvérgyülekezetünk kórusa látogatott el hozzánk. A sári és bakonycsernyi istentiszteleteinken szolgáltak felejthetetlen énekükkel. A délután folyamán Csernyi Sándor felügyelő úr szülőltetvényében ismerkedtek a szőlőművelés és a borkészítés mesterségével.

Öt év után ismét van finnországi ösztöndíjasunk Sanna Ronko, a raudeskyläi főiskola hallgatója három hónapig tanulmányozza nálunk a magyar nyelvet és kultúrát, részt vesz az óvoda munkájában, tanulmányozza a hitoktatást a konfirmandus- és ifjúsági munkát. Szeptember végén a főiskola gyakorlatokért felelős tanára Vesa Nourola másfél napos konzultációra érkezett hozzánk. Rövid látogatása végén megítélte gyülekezetünket a Magyarországon pihenő Martti Viljanen, a nivlai gyülekezet vezető lelkésze is.

Napjainkban divatos kifejezés a csapatépítés. Ennek jegyében találkoztak augusztus 13-án gyülekezetünk egykori és jelenlegi munkatársai, presbiterei hitbéli feltöltődésre és tapasztalatcserére.

A nap bibliatanulmánnyal kezdődött, majd közösségépítő vetélkedővel folytatták együttlétüket. Az estét, hasonlóan az ősi keresztyén időkhöz egy szerény, de jóízű közös vacsorával zárták.

A vízkárok sajnos elérték „hegyen épített városunkat”, gyülekezetünk templomkertjét is. A templomtól a sári út és a burgai út keresztesződésének irányába egy 5m*15m-es szakaszon megrepedt és elindult a partfal. A károk gyors enyhítésére Csernyi Sándor felügyelő úr egy árkot ásott, mely megakadályozta a víz továbbáramlását a hasadékok irányába. Azonban ezt az ideiglenes megoldást a közeljövőben munkagépekkel történő vízelvezetésnek is meg kell erősítenie. Teljes és minden tekintetben megnyugtató megoldáshoz egy támfal kiépítésére lenne szükség, melynek költsége lényegesen meghaladja gyülekezetünk egyévi költségvetési bevételeit. Ezért a jövőben a hivatalos szerveken, önkormányzaton keresztül segítségért fordulunk az országos katasztrófavédelmi alaphoz.

Megválasztották és beiktatták lelkészi hivatalába Valkealai testvérgyülekezetünk új vezető lelkészét Marttila Marko-t. Az ő köszöntő sorait teszem közzé az alábbiakban.

„Kedves István, nagyon köszönjük az e-mailt, amit pár hete küldtél. Nagyszerű volt olvasni, hogy jövő nyáron meglátogattok minket. Nagyon várjuk már! Busszal jöttök, hogy meg tudjátok látogatni Valkealát és Nivalát is? Nagyszerű lenne, ha július 17-én tudnál istentiszteletet tartani Valkealában. A szállásokat Niinirantában lesz (a gyülekezet táborhelye), vagy Puhjonrantában (Kouvolai gyülekezet tábor). A két hely közel van egymáshoz. A gyülekezetből sokan örülnek a közelgő látogatásotok hírének és örömmel állítunk össze számotokra egy színes programot az itt töltött napokra. Kérlek, amint több részletet tudtok, értesítsetek. Marjatta és Sakari nagyon örültek a köszöntéseketek. Kérték, hogy továbbítsam Bakonycsernyére mindenkinek szívből jövő üdvözlétüket. Holnap Sakari prédikál Valkealában, ahol régi, hagyományos istentiszteletet tartunk. Néhány gyülekezeti tag nagy csónakokkal (6-7 evezőpáros csónakok) kel át a tavon. Várhatóan sokan hagyományörző ruhában jönnek (történelmi népviselet). Az énekek az 1701-ben megjelent énekeskönyvből hangzanak majd, melynek régies nyelvezete igen nehéz a mai generációk számára. Kíváncsi vagyok, hogy fog sikerülni ez a hagyományörző napunk. Az időjárás igen melegnek ígérkezik. Az elmúlt héten végig 30 fok körül volt napközben, ami igen szokatlan mi-

felénk. A rekord, amit láttam a hőmérőnkön 33,8 fok volt árnyékban. Így hát elég sokat fürödtünk a közeli tóban. Most vagyok túl az első két parókus lelkészi hetem. A munkába állás óta sok új dolgot kellett megtanulnom. Emellett nagyon jól érzem magam a kollegák közösségében. Már nagyon várom az augusztust, mikor hivatalosan is beiktatnak. Már megkezdtem a készülődést erre az ünnepre püspök úr segítségével.

Isten áldását és vezetését kívánjuk családok és gyülekezetek részére.

IA karmesternek: Dávid zsoltáréneke. Téged illet a dicséret, ó Isten, a Sionon! Neked teljesítik a fogadalmakat. Te hallgatsz meg az imádságot, hozzád fordul minden ember. Erőt vettek rajtunk a bűnök, de te megbocsátod vétkeinket. Zsolt 65, 1-4 Szeretettel: Marko and Ritva-Liisa”

Lapzártánk idején eldőlt, hogy 2011. július 6-20 között ismét szervezünk finnországi kirándulást az utazás költsége előzetes becslések szerint 170 000 Ft lesz. Útitervünk szerint megtekintjük a wieliczki sóbányát, Krakko városát, a litvániai Kaunas városát, Tallint, az észtfővárost, majd komppal átkelünk a Balti-tengeren Helsinkibe, majd folytatjuk utunkat Nivalába és Ouluba. Valkeala felkeresése után Riga és Varsó lesznek még az úti céljaink.

A kirándulásra jelentkezni előleg befizetésével a lelkési hivatalban lehet.

TISZTELT LAKOSSÁG!

Gyülekezet presbitériuma ez évben is sok gondot fordított temetőink ápolására. A brezovai temető presbitériumi döntésünk értelmében kegyeleti parkká nyilvánítottuk, ezért ott új sírhelyek megváltására nincs mód. Elhunyt szeretteik Véhonyi Temetőben lévő nyughelyeit kérjük, a Lelkeszi Hivatalban (Bakonycsernye, Dózsa u. 1. Tel. 22/592-000; 20/770-3008) szíveskedjenek megváltani. A kegyeleti törvény értelmében csak ezen nyilvánított sírhelyek fenntartására van módunk. Köszönjük, hogy a temetőben elvégzett társadalmi munkájukkal segítették munkánkat!

A presbitérium nevében:
Csernyi Sándor és Szarka István

Az új sári lelkész

Harminc év után az idei nyár végétől újra van helyben lakó lelkésze a sári evangélikusoknak. Nagy Gábor már a tavalyi évben is itt teljesített szolgálatot hatodéves gyakornokként, de a lelkészi diploma megszerzése és felszentelése után, 2010. augusztus 15-től immár, mint beosztott lelkész folytatja szolgálatát a településen.

A 2010. július 24-i szentelésről szóló cikk az Evangelikus Életről:

Nagy Gábor lelkésszé szentelése Tordason

Ordinációs ünnepi istentiszteletre gyűltek össze a felnevelő gyülekezet tagjai, a rokonok, barátok, ismerősök az elmúlt szombaton délután a Fejér-Komáromi Egyházmegye keleti csücskében fekvő Tordas templomában, ahol Ittész János püspök lelkésszé szentelte Nagy Gábor végzett teológust. A liturgiában Süller Zsolt helyi lelkész, illetve – az Evangelikus Hittudományi Egyetem részéről – dr. Korányi András egyetemi docens segédkezett.

A püspök a szolgálatra indító igehirdetésében 1Tim 6,11–12 alapján arra figyelmeztette a lelkészjelöltet, hogy aki komolyan veszi a hitét, harci helyzetben van. A bűnök kerülése mellett a jóra is tudatosan kell törekednie. A kísértések belülről támadnak, de az egyházat a szívünkben való küzdelem menti meg. „Ragadd meg, ami a tiéd: az örök élet evangéliumát! De ne tartsd meg magadnak! Kerüld a kísértéseket, állj be a harcba, indulj a szolgálatba, az imádság háttérerejével a szolgálatba, hogy sokakhoz eljusson az evangéli-

A sári gyülekezet hírei

um!” – zárta igehirdetését Ittész János.

Nagy Gábor 1985-ben született Székesfehérváron. Szüleivel és nővérével Tordason élt, itt keresztelte meg Botta István lelkész. Az általános iskolát is itt végezte, már első osztálytól kezdve járt hittanra. Alsó tagozatban Szemerei János, felsőben Fűke Szabolcs – korábban Tordason szolgált lelkészek – tanították. Nyolcadikosként – a konfirmációra készülve – vett részt egy táborban, ahol személyesen is megismerte és elfogadta Jézus Krisztust mint Urát és Megváltóját. Elmondása szerint ettől az évtől kezdve járt rendszeresen istentiszteletekre és a gyülekezeti ifjúság összejöveteleire. Néhány évvel később presbiternek is megválasztották.

A középiskolát a budapesti Puskás Tivadar Távközlési Technikumban végezte, ahol az érettségi után távközlési technikus oklevelet is szerzett. 2004-ben jelentkezett az Evangelikus Hittudományi Egyetemre. A hatodévet Súrón és Bakonycsernyén töltötte Szarka István és Szarka Éva mentorsága alatt.

A Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület legfiatalabb lelkészét Ittész János püspök augusztus 15-től a sári gyülekezetbe küldte ki szolgálatra.

Menyes Gyula

ÚJ ELÉRHETŐSÉGEK

A lelkészi állás betöltésével a hivatal kialakítását is megkezdjük. Ennek egyik legfontosabb fejleménye, hogy a hivatal újra elérhető vezetékes telefonon.

A LELKÉSZI HIVATAL

ÚJ TELEFONSZÁMA:

06/34 375-251

NAGY GÁBOR, LELKÉSZ

MOBIL TELEFONSZÁMA:

06/20 824 32-80

Emellett a gyülekezet internetes elérése is megújult. A régi honlap mellett elindult egy online napló (blog) is, mely a közösség legfrissebb híreit, az elhangzott prédikációkat és egyéb információkat tartalmaz, folyamatosan bővülő tartalommal.

A hivatalos honlap címe:

<http://sur.lutheran.hu>

Az online napló címe:

<http://surevangelikus.blogspot.com>

A templomfelújításról

Sajnos a papírmunkák és a bürokrácia útvesztői megakadályozták, hogy az idén

elkezdődhessen templomunk külső felújítása. Röviden az volt a probléma, hogy hiába csúszott az általunk beadott pályázati anyagba, miszerint a csak és kizárólag külső munkálatokra kiírt pályázatra olyan anyagot adtunk be, mely belső felújításra is vonatkozik. Érdekesség, hogy ezt a hibát nem a minisztériumban vették észre, hanem mi magunk, és szerettük volna minél hamarabb kijavítani. Ez a javított anyag sajnos csak október elejére készült el. Mindezek eredményeként csak a jövő év tavaszán kezdődhetnek el a régóta várt munkálatok, de reménység szerint egy év múlva már a kívülről szépen megújult templomunkban ünnepelhetünk együtt.

Ezúton is szeretném megköszönni Sógorka Miklós polgármester úr és kollégái áldozatos munkáját, akik folyamatosan kézben tartják pályázatunk ügyét.

Szeptemberi hálaadás

Felemelő és megható alkalmon lehetünk együtt 2010. szeptember 19-én a sári evangélikus templomban. A szokásos vasárnapi ünnepet két dolog tette még emlékezetesebbé: egyrészt ezen a napon tartottuk a hittanos tanévnyitót, másrészt pedig a gyülekezet elbúcsúztatta korábbi lelkészeit, Szarka István esperes urat és Szarka Éva lelkésszasszonyt.

A hittanosok igeolvasással, ifjúsági énekekkel és apró versekkel örvendeztették meg a gyülekezetet, majd utána mindannyian az oltárhoz térdelve Isten áldásában részesültek. A búcsúztatóban szintén résztvettek a fiatalok verssel és köszöntő énekekkel, majd a gyülekezet nevében Molnár István felügyelő és Csapó Mihályné Maris néni mondták el szívhez szóló szavakat.

Ezen a vasárnapon Nagy Gábor, sári evangélikus lelkész hirdette Isten Igéjét Ámosz próféta szavai alapján.

Gyűlölöm, megvetem ünnepeiteket, ünnepségeiteket ki nem állhatom! Ha égőáldozatot mutattok be nekem, vagy ételáldozatot, nem gyönyörködöm bennük. Rá se tekintek a békeáldozatra, melyet hizlalt állatokból mutattok be! Távozzatok előlem hangos énekléseitekkel, hallani sem akarom lantpengetéseket! Áradjon a törvény, mint a víz, és az igazság, mint a bővizű patak! Ám. 5,21-24

Keresztyén Gyülekezet, Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Mit érzünk akkor, mikor egy szép ajándék, vagy egy gondosan megtervezett alkalom nem éri el a kívánt hatást? Mi van akkor, ha a megajándékozottnak nem tetszik a neki szánt meglepetés? Mi történik, ha az ünnepelt „gyűlöli és megveti” a neki szánt ünnepet, sőt azt egyenesen „ki nem állhatja”? Akkor nyilvánvaló, hogy valami nagy baj van! Rosszabb esetben botrányba fullad az egész, de legalábbis megsértődés és csalódás lesz a vége. Pedig a most felolvasott Igében pontosan ezt mondja nekünk az Isten: **„Gyűlölöm, megvetem ünnepeiteket, ünnepségeiteket ki nem állhatom!”**

Akkor most mitévők legyünk? Itt van a kitakarított templom, az ünnepélyesen feldíszített oltár, a gyerekek kedves kis műsora, a szép ruhák és a kitisztított cipők és mind hiába? Alaposan és körültekintően megadjuk a módját az istentiszteletnek, és erre Isten, az ünnepelt így válaszol nekünk? Ha ez így van, legközelebb el sem jövök! – hangzik erre a teljesen jogos emberi reakció. Teljesen jogos reakció egy olyan embertől, aki igazából nem ismeri Istent, és nem is érti pontosan mit is akar tőle a Mindenható. Ezen felül pedig se ideje se kedve nincs hozzá, hogy ezen változtasson, hogy mélyebb kapcsolatba kerüljön az Igével és az Ige szerzőjével. Mégis, most mindenkit arra bátorítok, hogy legyünk kicsit türelmesek, és tanulmányozzuk Igénket alaposabban a jobb megértés érdekében.

Az elmúlt heti igehirdetés alapigéje szintén Ámosz próféta könyvéből szült, akkor már alaposan körüljártuk, hogy milyen helyzetben is szólt Isten embere. A nép gazdag rétegének éppen jól ment a sora, épp nem kellett semmilyen veszélytől sem tartania, éppen kényelemben és dőzsölésben élhettek. Csak ebben a túlzott biztonságérzetükben sok egyéb fontos dolog mellett Istenükről is elfelejtkeztek.

Na persze azért ebben a jóléti időszakban a templom nem zárt be, és minden ünnepséget és áldozatot ugyanúgy bemutatnak, mint

korábban, hiszen ez volt az évszázados szokás. Őseik is mind így csinálták, hát ők is tovább folytatták ezt a régi szép hagyományt. Csak egy valamiben nem követték felmenőiket: méghozzá a hitükben. A forma, a hagyomány, a külsőségek mind megmaradtak, csak éppen a szív nem volt már ugyanaz. Lehet, hogy bemutatnak minden előírt áldozatot, elénekelték a szép énekeket és az imádságokat is mind elmondták, mindez mit sem ért az Úr számára, hiszen az ember lényé, a szíve és a lelke nem volt ott.

Bocsánat a hasonlatért, de olyan ez, mintha a templompadokban a gyülekezeti tagok helyett, élő emberek helyett csak videokamerák lennének. A gép hall és lát mindent, észleli a történeteket, észreveszi a hibákat, csak éppen teljesen lélek nélkül van jelen. Ugyanilyen az ember, amikor lélektelenül vesz részt egy ünnepi alkalmon, vagy istentiszteleten. Végigüli, végighallgatja, esetleg énekel, és együtt mondja a hitvallást és a Mi-atyánkot is, de belül valahol egészen máshol jár. Nem a figyelem elkalandozásáról beszélek, az mindenkiel megeshet. Hanem amikor mindaz, ami itt történik, teljesen kívül marad az életemen, amikor az agyamat és a szívemet teljesen elzárom az Isten Szentlelkétől.

Olyan ez, mikor átadom az ajándékot mosolyogva, de közben azt számolgom, hogy ez milyen sokba került, és lehet, hogy túlzás volt. Amikor azt mondom, hogy nincs veled semmi bajom, pedig belül igazából haragszom, és vitatkoznék veled, és tessék tőlem bocsánatot kérni! Amikor azt mondom, szeretlek, pedig valójában már teljesen elegem van belőled, és csak egy újabb veszekedést akarok elkerülni.

Emberek elé még úgy ahogy ki lehet állni ilyen konfliktuskerülő és kényelmes, de valójában csak megjátszott és hazug magatartással, de Isten előtt ez mit sem ér. A szívek vizsgálóját nem hatja meg a lélektelen ünnepség. Túl lát a külsőségeken és ismeri legbensőbb világunkat.

Nyilvánvaló tehát, hogy nem az istentisztelettel van gond, nem a templom állapota, vagy az énekek, esetleg a ruházatunk zavarja az Istent. Ezekből emberileg próbáljuk a legtöbbet kihozni, hogy méltó körülmények között szóljon az Isten dicséret és az Ige szava, de az Úr szempontjából alapvetően ezek másodlagosak. Hány és hány ünnepi alkalmat tartanak az ország hatalmas bazilikáiban, gazdag családok fényűző esküvőket és kereszteleket, de félek, hogy a pompa, a dísz és a rengeteg elköltött pénz mögött csak üresség van. Színfalak lélek nélkül. Ami igazán számít az Úr előtt, az a gyülekezet tagjainak szíve. Minden jelenlévő személy szeretint. A gyermekeké, a felnőtteké, az időseké. Presbitereké és a lelkészé is.

Milyen szívvel vagy ma itt Testvérem? El-

jöttél, mert a tanár néni azt mondta, mert verset kellett mondani? Eljöttél, mert ez egy szép régi szokás, és karácsonyig biztos nem jössz újra? Eljöttél, mert szerepel hát a gyerek, de gondolatban már rég az ebédet főzöd, és a délutánon jár az eszed? Vagy eljöttél, hogy az Élő Istennel találkozz, és részt vegyél teljes szívvel az istentiszteleten? Ez nem emberi kérdés. Ezt nem a lelkész kérdezi a hívektől, hanem az Úristen kérdezi mindannyiunktól. Tőled és Tőlem személyesen.

Lám, mennyire fontos az igaz istentisztelet az Úrnak! És nyilvánvalóan nem magáért, hogy Őt helyesen ünnepeljük, hanem miértünk. Hiszen lássuk be, nem Istennek teszünk jót azzal, ha itt vagyunk. Nem neki teszünk szívességet, hanem a magunk lelkének találhatunk itt békét és megnyugvást. Eljövünk terheinkkel, bűneinkkel, kérdéseinkkel, és az Úr szeretne ezekkel foglalkozni. Megkönnyíteni terhünket, megbocsátani bűneinket, felelni kérdéseinkre. Ezért fontos neki minden egyes ilyen ünnep: nem a maga méltósága miatt, hanem a mi javunkért, hogy az Isten és az ember közti kapcsolat valóban létrejöheszen minden egyes alkalmon.

Haragosnak tűnő szavaival inteni, formálni és újítani akar, hogy a konokságunk, a lélektelen istentiszteletünk ne legyen többé gátja a Krisztussal való felhőtlen kapcsolatunknak. Ő a maga részéről már mindent megtett értünk, mint ahogy az evangéliumi szakaszban is olvastuk: még a halál hatalmát is legyőzte értünk. Ebben a csodatételben a földi halált, az egész emberiség számára pedig az örök halált.

Az utolsó akadály számára már csak a mi konok kérelhetetlenségünk, amivel ellen állunk az Úrnak. Épp ezért hangzik így igénk utolsó verse: **„Áradjon a törvény, mint a víz, és az igazság, mint a bővizű patak!”** A lelki szárazság helyett, mely ott van sokak szívében bővizű, életadó patakra van szükség. Arra az Élő Vízre, ami elől mindezidáig védekeztünk hitetlenséggel, önfejűséggel, haraggal vagy éppen csak közönnnyel.

Bontsuk hát le ezeket a gátakat magunkban, hogy végre beáradhasson az életünkbe az élő Krisztus, hadd mosson át minket az ő bűnbocsátó, életadó kegyelme, h őszintén és benne élve vehessünk részt mind a templomi istentiszteleten, mind az élet mindennapos istentiszteletén egyaránt. Ámen.

Nagy Gábor lelkész

ALKALMAINK

Istentisztelet:

Minden vasárnap Súrón 9.00-kor, Bakonycsernyén 10.30-kor. Minden hónap első vasárnapján úrvacsora.

Szórvány istentisztelet:

Minden hónap első vasárnapján: Bodajkon 15.00, Ácsteszéren 16.00-kor. Minden hónap második vasárnapján.

Bibliaórák:

Kedden, Súrón reformáció ünnepe után 16.00-kor.

Kedden a Béke-telepen 16.00-kor.

Csütörtökön a lelkeszi hivatalban 16.00-kor.

Énekkari próbák:

Örömhír kórus: csütörtökön 17.00 órától.

Ifi órák Bakonycsernye:

Konfirmációi oktatás: péntek 16.00 óra.

Kis ifi: péntek: 17.00 óra.

Nagy ifi: péntek, 18.30 órától.

Konfirmációi oktatás Súrón: péntek 14.30 tól

ANYAKÖNYVI HÍREK

A KERESZTSÉG SZENTSÉGÉBEN RÉSZESÜLTEK

Bakonycsernyén

- ✠ Szaniszló Ádám - Szaniszló Imre és Ackermann Valéria
- ✠ Hullan Lili - Hullan Judit és Szakasits László
- ✠ Gyuris Márk - Gyuris János és Török Mária
- ✠ Horváth Károly - Horváth Károly és Csik Zsuzsanna
- ✠ Jónás Eliza Jázmin - Jónás Ádám és Ziska Szilvia
- ✠ Fél Alexandra - Fél Attila és Makk Viktória
- ✠ Kropf-Kiss Bence - Kropf Balázs és Kiss Zita
- ✠ Gyuris Rajmund - Gyuris László és Nagy Katalin
- ✠ Ruzsinszky Rella - Ruzsinszky Zoltán és Dénes Katalin
- ✠ Nyevrikel Armand - Nyevrikel Rajmund és Plank Éva
- ✠ Tégi Nóra - Tégi Ervin és Gyuris Anita
- ✠ Dreska Jázmin - Dreska szilárd és Zubán Beáta
- ✠ Varga Rebeka - Varga Gábor és Dreska Tímea
- ✠ Hancsák Ádám - Hancsák Attila és Csendes Eszter gyermeke.

Súrón

- ✠ Takács Dorina - Takács Norbert és Piller Mariann
- ✠ Takács Ramóna - Takács Norbert és Piller Mariann
- ✠ Sógorka Bálint - Sógorka Miklós és Gansperger Ildikó
- ✠ Takács Anna - Takács Rudolf és Krotki Anita gyermeke.

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

Vári Szabolcs- Nagy Beatrix
 Varsányi Zoltán-Winkler Tünde
 Sente Csaba-Kiss Katalin
 Lőrinc Attila-Hanzli Judit
 Bakonyi Zoltán- Sente Ivett
 Török Csaba- Kalincsák Katalin
 Simek Balázs- Chaesz Enikő
 Lothar Zahn-Barbara Korup (Polkau-Németország)
 Szabó Sándor-Papp Krisztina (Ostffyasszonyfán)
 Bödő István-Abonyi Szilvia
 Fülöp Gábor-Németh Ildikó Olga (Szilsárkány)

A FELTÁMADÁS REMÉNYSÉGÉBEN KÍSÉRTÜK UTOLSÓ FÖLDI ÚTJÁRA

Bakonycsernyén:

- ✠ Dreska Károlyné 82
- ✠ Horváth László 48

- ✠ Boros Tamás 48
- ✠ Jónás Gusztáv 67
- ✠ Sábicz István 73
- ✠ Burka László 44
- ✠ Hargas Mihályné 88
- ✠ Andrejka Józsefné 87
- ✠ Varga Miklós 79
- ✠ Kuti Jánosné 55
- ✠ Kadlecik István 73
- ✠ Nohta Istvánné 87
- ✠ Marton Józsefné 83
- ✠ Oravec Sándorné 76
- ✠ Buda Sándor 54
- ✠ Hodula István 63
- ✠ Fogarasi Lajosné 92
- ✠ Szkok Mihályné 89

Súrón:

- ✠ Nyemcsek László 59
- ✠ Takács Lászlóné 79
- ✠ Gansperger Imre testvérünket 59 éves korában.

Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mert megnyugosznak fáradozásaikból, és cselekedeteik követik őket

Halottak napi istentiszteletek november 1-én

15.00 Bakonycsernye véhonyi temető,

16.30 Bakonycsernye köztemető,

15.00 Súr evangélikus temető.

Szádeczky- Kardoss Hilda:

KÓRUS HALOTTAK NAPJÁN

Gyújtottál-e gyertyát, hófehéret,

Vágtál-e virágot, hófehéret,

és mondtál-e imát, hófehéret

virágot, gyertyát, imát is négyet?

Azokért, akik mind a négyen

elmentek szíromfehéren,

utadból félreállva, szépen.

Hát gyújts értük gyertyát, hogy égjen,

a lángja a szívedig érjen!

A Bakonycsernyei Evangélikus Egyházközség kiadványa

Bakonycsernye Dózsa Gy. u. 1

Tel/Fax: 22-592-000

Mobil: 06-20-9815923; 06-20-770 3008

Email: istvan.szarka@lutheran.hu

Felelős kiadó: Szarka István esperes

Számítógépes szerkesztés: Csernyin Sándor

Email: csernyin@freemail.hu

Web cím: <http://bakonycsernye.lutheran.hu>